

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3248 *Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat.*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La dimensió internacional de l'actuació de l'Estat ha cobrat en els últims temps un protagonisme sense precedents. El motiu d'això és que en un món globalitzat i interdependent com l'actual, la manera de conduir la política exterior d'un Estat incideix de manera directa i immediata en la vida i interessos dels seus ciutadans. A més, en l'àmbit europeu, s'ha dut a terme un procés ambiciós d'integració supranacional en el qual els estats membres han atribuït a la Unió Europea l'exercici d'un elenc tan ampli de competències que l'actuació nacional i internacional queden estretament entrelaçades.

Per a Espanya, l'aprovació de la Constitució de 1978 va suposar un canvi transcendental que ha tingut una gran incidència en l'Acció Exterior del nostre país. Ha permès la incorporació d'Espanya a fòrums dels quals vam estar exclosos durant molt de temps, especialment la ja esmentada Unió Europea, el Consell d'Europa i l'Aliança Atlàntica, alhora que ha impulsat la creació de la Comunitat Iberoamericana de Nacions. També ha propiciat l'establiment de noves dimensions de l'Acció Exterior, com ho és la cooperació internacional al desenvolupament. I tot això es fonamenta en el compromís ferm amb els valors fonamentals que inspiren les relacions dins de la comunitat internacional, molt en especial, els valors de la dignitat humana, la llibertat, l'Estat de dret, els drets humans, la solidaritat, el foment de la pau, el respecte del dret internacional i el compromís amb el multilateralisme.

Així mateix, la Constitució de 1978 va crear el marc jurídic necessari per al reconeixement de diversos subjectes, entre aquests les comunitats autònomes a través dels seus respectius estatuts d'autonomia, de competències en matèria d'Acció Exterior, tant en l'àmbit de la Unió Europea com en el de l'acció exterior en sentit propi. Això ha comportat un gran enriquiment interior i exterior per a Espanya, però implica, al seu torn, la necessitat correlativa de coordinació per garantir una convivència harmoniosa entre l'Acció Exterior i la direcció de la política exterior per part del Govern.

II

En aquest context, la Llei d'Acció i del Servei Exterior de l'Estat es concep com un instrument flexible que presta atenció preferent a cinc exigències fonamentals.

En primer lloc, és necessari afirmar i promoure els valors i interessos d'Espanya amb l'objectiu d'enfortir la seva presència internacional i reforçar la seva imatge al món.

En segon lloc, cobra una importància capital consolidar i reforçar la credibilitat d'Espanya a l'exterior ja que, com a conseqüència de la globalització i del creixement exponencial de les relacions econòmiques internacionals, la credibilitat esmentada és d'una importància indubtable per augmentar l'exportació de béns i serveis, atreure capitals amb els quals es pugui finançar la nostra economia i facilitar la implantació i l'expansió de les nostres empreses.

En tercer lloc, convé enfortir la nostra participació en el procés d'integració europea i articular una Acció Exterior que sigui harmònica amb la política exterior i de seguretat comuna de la Unió Europea, així com amb els fins del Servei Europeu d'Acció Exterior.

En quart lloc, és primordial aconseguir una coordinació adequada de l'Acció Exterior d'Espanya amb la dels estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions. Aquesta dimensió genuïna d'Espanya, derivada de la història i de l'afinitat cultural i lingüística, de la qual l'espanyol forma part substantiva com a llengua comuna, constitueix un interès irrenunciable per a Espanya.

I, finalment, cal garantir una assistència i protecció adequada als espanyols i donar suport a la ciutadania espanyola i a les empreses espanyoles a l'exterior.

A partir d'aquesta concepció, la Llei estableix set principis rectors de l'Acció Exterior de l'Estat: unitat d'acció a l'exterior; lleialtat institucional i coordinació; planificació; eficiència; eficàcia i especialització; transparència; i servei a l'interès general.

Sobre aquests principis, la Llei reafirma la competència del Govern en el seu paper de direcció de la política exterior, i les seves facultats de coordinació de l'Acció Exterior. Revitalitza el Consell de Política Exterior i el seu Consell Executiu, als quals correspon vetllar perquè l'Acció Exterior de l'Estat es dugui a terme de conformitat amb els principis i els objectius de la política exterior i s'ajusti a les directrius fixades pel Govern mitjançant l'adequació dels mitjans als objectius. Estableix, ja que reconeix tots els actors a l'exterior, instruments de planificació, seguiment i coordinació que procurin que l'Acció Exterior sigui integrada i hi hagi una connexió plena entre aquesta i la política exterior. I, finalment, concep el Servei Exterior de l'Estat com l'instrument fonamental per a l'execució de la política i de l'Acció Exterior atès que aglutina tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat que actuen a l'exterior i defineix els ambaixadors i representants permanents davant organitzacions internacionals com a òrgans directius als quals correspon la direcció i la coordinació de tots aquests.

Tot això es vertebra, lògicament, en el marc constitucional, en particular amb base competencial a l'article 149.1.3a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals, l'article 149.1.18a, que li atribueix la competència exclusiva en matèria de bases del règim jurídic de les administracions públiques i de règim estatutari dels funcionaris, i l'article 97, que atorga al Govern, així mateix en exclusiva, la direcció de la política exterior.

III

La Llei s'estructura en quatre títols. El punt d'arrencada el configura un títol preliminar en el qual es recullen les disposicions generals sobre l'objecte i les definicions de la Llei i els principis que la inspiren, amb clara diferència entre política exterior i Acció Exterior de l'Estat. Es persegueix dotar aquesta última d'unitat i coherència interna, més enllà de la suma de les accions sectorials; planificar-la, garantir-ne l'eficàcia i l'eficiència, reconèixer l'especialització necessària en la seva execució; i posar-la al servei dels interessos generals d'Espanya, com a resultat d'una visió participada i compartida sobre el que interessa a Espanya.

El títol I regula els subjectes i els àmbits de l'Acció Exterior de l'Estat. Les seves disposicions parteixen del reconeixement de l'existència d'una multiplicitat de subjectes que, sense competències en política exterior, duen a terme una acció exterior molt intensa, en l'exercici de les seves competències pròpies, i s'han de subjectar a les directrius, fins i objectius establerts pel Govern en l'exercici al seu torn de la seva competència exclusiva de direcció de la política exterior de l'Estat. Respecte dels subjectes, entre els quals no s'ha d'oblidar la Corona pel seu paper rellevant, la Llei recull la menció de les competències i funcions que tenen una relació estreta amb l'Acció Exterior de l'Estat. Com a novetat, la Llei estableix un sistema d'informació i comunicació de les actuacions a l'exterior i dels viatges i les visites a l'exterior que persegueix una doble finalitat: que el Govern faciliti suport als subjectes de l'Acció Exterior en la seva execució; i, pel que fa als òrgans constitucionals i les administracions públiques, que

pugui emetre recomanacions motivades sobre l'adequació d'aquestes actuacions a les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Així mateix, en aquest títol es relacionen i descriuen, sense ànim de constituir una llista tancada i immutable, els àmbits de l'Acció Exterior entesos com els que, per la seva importància singular, han de ser atesos i tinguts en compte per a la formulació d'una política exterior l'objectiu últim de la qual és la defensa i la promoció dels valors i interessos d'Espanya, el progrés i el creixement sostenible i el benestar de la població espanyola amb especial èmfasi en la promoció de la igualtat entre homes i dones i l'eradicació de la violència de gènere, destacant l'atenció i la protecció de les dones espanyoles víctimes de violència de gènere i dels seus fills i filles a l'exterior.

En el títol II es regulen els instruments de planificació, seguiment i coordinació de l'Acció Exterior. Els primers són l'Estratègia i l'Informe d'Acció Exterior, tots dos objecte d'aprovació pel Govern, l'elaboració dels quals es porta a terme conjuntament per tots els departaments ministerials i es completa amb les aportacions dels òrgans constitucionals, les comunitats i ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local.

En l'elaboració de l'Estratègia d'Acció Exterior és imprescindible reivindicar tots els nostres actius immaterials davant societats civils i actors no governamentals en l'àmbit internacional. La promoció de la imatge d'Espanya a l'exterior constitueix una tasca inexcusable.

Pel que fa a la coordinació, la Llei presta especial atenció a un òrgan clau per a la consecució dels seus objectius, el Consell de Política Exterior, òrgan col·legiat assessor del president del Govern en la seva tasca de direcció de la política exterior, que es configura com el principal garant de la coherència interna de l'Acció Exterior de l'Estat i la coordinació plena entre l'Acció Exterior i la política exterior.

A més, aquest òrgan col·legiat adquireix un protagonisme essencial a través del seu Consell Executiu al qual correspon formular propostes relatives a l'adequació i la millor ordenació dels mitjans humans, pressupostaris i materials del Servei Exterior, per al compliment dels fins i objectius fixats en l'Estratègia d'Acció Exterior. Dit d'una altra manera, sap com i on s'ha de produir el desplegament del nostre Servei Exterior per servir millor els interessos generals d'Espanya.

El títol III es dedica a la nova configuració de l'organització de l'Administració General de l'Estat a l'exterior: el Servei Exterior de l'Estat, figura ja apuntada en el Reial decret 632/1987, de 8 de maig, sobre organització de l'Administració de l'Estat a l'exterior que persegueix la unitat d'acció de tots els òrgans de l'Administració General de l'Estat a l'exterior. Per a això es garanteixen les funcions de direcció de la missió i de coordinació de l'Acció Exterior i del Servei Exterior que ja la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, atribueix als ambaixadors i representants permanents en la seva condició d'òrgans directius a l'exterior, alhora que reconeix la necessitat i la importància de la incorporació del coneixement especialitzat a l'Acció Exterior de l'Estat.

Com a novetat, la Llei estableix les bases perquè el Consell Executiu de Política Exterior pugui recomanar l'adopció de mesures de gestió integrada en les missions diplomàtiques a través de l'establiment, on es consideri necessari o convenient, d'una secció de serveis comuns que procuri, a més, un aprofitament més eficient dels recursos humans i materials públics.

En aquest títol també s'introdueixen nous conceptes i noves formes de diplomàcia i representació, aprofitant la potencialitat que ofereix el desplegament del Servei Europeu d'Acció Exterior i de les seves delegacions a l'exterior o acordant amb els estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions la creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats per al desenvolupament d'àmbits específics de l'Acció Exterior.

Aquest model requereix que l'Administració potenciï la formació continuada dels funcionaris que integren el Servei Exterior en capacitats noves que permetin el treball interdisciplinari i multisectorial, així com el ple desenvolupament de les capacitats directives i tècniques de negociació en el context internacional, i la formació en el

coneixement i perfeccionament d'idiomes. Per a això, la Llei configura l'Escola Diplomàtica i l'ICEX Espanya Exportació i Inversions, a través del Centre d'Estudis Econòmics i Comercials, com a centres de formació dels funcionaris del Servei Exterior.

Finalment, la Llei es tanca amb les disposicions addicionals, derogatòries i finals corresponents.

IV

Finalment, convé emplaçar aquesta Llei en la seva justa perspectiva històrica i deixar constància del valor que té en aquesta matèria un consens polític i social per al seva posada en marxa.

En efecte, aquesta Llei s'inscriu en una rica trajectòria històrica, diverses vegades centenària, de diplomàcia espanyola, que té les seves arrels últimes en les valuoses aportacions que l'Escola de Salamanca va fer en el segle XVI al dret internacional i l'actuació de la qual sempre s'ha dut a terme amb plena vocació de servei públic. No en va les dimensions genuïnes de la nostra acció exterior –l'europea, la iberoamericana i l'atlàntica, així com la mediterrània– entronquen sens dubte amb les diplomàcies castellana i aragonesa, però és així mateix pròpiament espanyola la nostra vocació d'universalisme. Aquesta història diplomàtica és certament excepcional per la seva magnitud geogràfica, per la seva producció doctrinal política i jurídica, per les seves institucions, mitjans i persones, així com pels seus usos, rums i tasques. I és legítim portar a col·lació aquest llegat ingent i valuós, ja que, en gran mesura, els condicionants i les categories, les persones, els recursos i els objectius de l'Acció Exterior que regula aquesta Llei s'incardinen en aquesta història.

D'altra banda, les novetats i els canvis que comporta aquesta Llei no poden ser portats a terme en solitari pel Govern. Una aplicació adequada i eficaç d'aquesta Llei requereix un acord bàsic entre les forces polítiques, les comunitats autònomes, les organitzacions empresarials i sindicals, el món de la cultura i la col·laboració de tota la societat espanyola. Només així es pot transformar realment un ordre jurídic dissenyat en l'època en què encara subsistien les velles fronteres entre els estats per construir-ne un altre adaptat als nous imperatius de la globalització.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte i definicions.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular l'Acció Exterior de l'Estat, enumerar-ne els principis rectors, identificar-ne els subjectes i els àmbits, establir els instruments per a la seva planificació, seguiment i coordinació i ordenar el Servei Exterior de l'Estat, per assegurar la coordinació i la coherència del conjunt d'actuacions que la constitueixen i la seva adequació a les directrius, fins i objectius de la política exterior.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Política exterior: el conjunt de decisions i accions del Govern en les seves relacions amb altres actors de l'escena internacional, amb l'objecte de definir, promoure, desenvolupar i defensar els valors i els interessos d'Espanya a l'exterior.

b) Acció Exterior de l'Estat: el conjunt ordenat de les actuacions que els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes, les entitats i les institucions que en depenen porten a terme a l'exterior, en l'exercici de les seves respectives competències, exercides d'acord amb els principis que estableix aquesta Llei i amb observança i adequació a les directrius, fins i objectius que estableix el Govern en l'exercici de la seva competència de direcció de la política exterior.

c) Servei Exterior de l'Estat: els òrgans, les unitats administratives i els mitjans humans i materials que, sota la direcció i la coordinació del Govern, executen i duen a terme la política exterior i l'Acció Exterior d'aquest, sense perjudici de les competències dels diferents departaments ministerials.

Article 2. Principis i objectius de la política exterior.

1. La política exterior d'Espanya té com a principis inspiradors el respecte a la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, l'Estat de dret i els drets humans. La política exterior d'Espanya ha de defensar i promoure el respecte i el desenvolupament del dret internacional, en particular el respecte dels principis de la Carta de les Nacions Unides. Ha de promoure els projectes de construcció europea i de la Comunitat Iberoamericana de Nacions, així com el multilateralisme en el si de la comunitat internacional.

2. Són objectius de la política exterior d'Espanya:

- a) El manteniment i la promoció de la pau i la seguretat internacionals;
- b) El foment d'institucions multilaterals fortes i legítimes;
- c) La promoció i la consolidació de sistemes polítics basats en l'Estat de dret i en el respecte als drets fonamentals i les llibertats públiques;
- d) La lluita contra la pobresa, la solidaritat amb els països en via de desenvolupament i el desenvolupament econòmic i social de tots els estats;
- e) La defensa del medi ambient i la protecció de la biodiversitat, la lluita contra el canvi climàtic i la preocupació per la seguretat alimentària;
- f) L'eliminació de les armes de destrucció massiva i armes químiques i l'assumpció d'un compromís actiu per un desarmament progressiu a nivell mundial;
- g) La construcció d'una Europa més integrada i més legítima davant els seus ciutadans, que es constitueix com un actor global de referència;
- h) L'enfortiment de la Comunitat Iberoamericana de Nacions;
- i) La seguretat i el benestar d'Espanya i els seus ciutadans;
- j) L'assistència i la protecció dels seus ciutadans, així com la protecció dels interessos econòmics d'Espanya a l'exterior;
- k) La promoció dels interessos econòmics d'Espanya a l'exterior.

Article 3. Principis rectors de l'Acció Exterior de l'Estat.

1. L'Acció Exterior de l'Estat, com a element essencial per a l'execució de la política exterior, s'ha de dur a terme en el marc dels instruments de planificació que regula aquesta Llei, i s'ha de subjectar als principis, directrius, fins i objectius de la política esmentada.

2. L'Acció Exterior dels òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes, les entitats i les institucions que en depenen s'ha de regir pels principis següents:

- a) Unitat d'acció a l'exterior. S'entén per unitat d'acció a l'exterior l'ordenació i la coordinació de les activitats efectuades a l'exterior amb l'objecte de garantir la consecució dels objectius de la política exterior del Govern i la millor defensa dels interessos d'Espanya.
- b) Lleialtat institucional, coordinació i cooperació. L'activitat efectuada a l'exterior pels subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat s'ha de dur a terme amb respecte a la competència exclusiva de l'Estat en matèria de relacions internacionals i a les directrius, els fins i els objectius de la política exterior del Govern.
- c) Planificació. Les prioritats, els objectius i les actuacions de l'Acció Exterior de l'Estat s'han d'establir en els instruments de planificació que s'aprovin de conformitat amb els procediments que estableix aquesta Llei.
- d) Eficiència. En l'execució de l'Acció Exterior de l'Estat s'han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar la utilització eficient, la racionalització i l'austeritat en l'ús dels recursos públics.
- e) Eficàcia i especialització. Per aconseguir la millor adequació dels recursos públics al compliment dels objectius fixats, l'Acció Exterior de l'Estat ha d'incorporar el coneixement tècnic especialitzat, tant en la seva planificació, com en la seva gestió i execució.

f) Transparència. L'accés a la informació relativa a l'Acció Exterior de l'Estat s'ha d'ajustar al que disposi a aquest efecte la normativa que sigui aplicable.

g) Servei a l'interès general. L'Acció i el Servei Exterior de l'Estat s'han d'orientar a la prestació d'un servei públic de qualitat i a la defensa dels interessos i la promoció de la imatge d'Espanya. Així mateix, s'han d'orientar a l'assistència i la protecció dels espanyols, i al suport a la ciutadania espanyola i a les empreses espanyoles a l'exterior.

TÍTOL I

Subjectes i àmbits de l'Acció Exterior

CAPÍTOL I

Subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat

Article 4. *La Corona.*

1. El Rei assumeix la més alta representació d'Espanya en les seves relacions internacionals, especialment amb les nacions de la seva comunitat històrica i exerceix les funcions que li atribueixen la Constitució, les lleis i els tractats internacionals en què Espanya és part.

2. Correspon al Rei manifestar el consentiment de l'Estat per obligar-se internacionalment per mitjà de tractats, de conformitat amb la Constitució i les lleis.

3. El Rei ha d'acreditar els caps de les missions diplomàtiques d'Espanya i els seus representants permanents davant organitzacions internacionals i ha de rebre les credencials dels representants diplomàtics estrangers.

Article 5. *Subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat.*

1. Són subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els òrgans administratius, les institucions i les entitats que, en l'exercici de les seves pròpies competències, actuen i es projecten a l'exterior.

2. Els òrgans constitucionals, les comunitats autònomes, les ciutats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i els organismes, les entitats i les institucions que en depenen han de mantenir informat el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació de les propostes sobre viatges, visites, intercanvis i actuacions amb projecció exterior perquè aquest departament pugui informar i, si s'escau, emetre recomanacions motivades sobre l'adequació de la proposta d'actuació a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern i els instruments de planificació establerts per aquesta Llei.

Aquesta obligació d'informació en l'àmbit de les comunitats autònomes i ciutats autònomes comprèn els viatges, les visites, els intercanvis i les actuacions dels seus presidents i dels membres dels seus consells de govern i no és aplicable quan es tracti d'actuacions en l'àmbit de la Unió Europea i de viatges o visites a les seves institucions.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de comunicar al d'Hisenda i Administracions Públiques la informació rebuda de les comunitats autònomes i entitats que integren l'Administració local.

3. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de prestar als òrgans constitucionals, a les administracions públiques i als organismes, entitats i institucions esmentats en l'apartat anterior, informació i suport per a la seva projecció exterior, en l'exercici de les seves competències respectives, i en el marc dels principis rectoris de la política exterior i l'Acció Exterior de l'Estat.

4. Els ministres, els òrgans superiors dels departaments ministerials i els directius dels organismes, entitats i institucions públiques que en depenen, han d'informar el Govern de les activitats dutes a terme per a l'exercici de la seva Acció Exterior, dins del seu àmbit competencial. Així mateix, han de comunicar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació els viatges i les visites que facin a l'exterior.

5. El Govern pot sol·licitar la col·laboració de tots els subjectes que participen en l'Acció Exterior de l'Estat per a l'acompliment de missions i actuacions específiques que coadjuvin en la defensa dels interessos de l'Estat a l'exterior o al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Article 6. *El Govern.*

1. El Govern dirigeix la política exterior, autoritza la signatura i l'aplicació provisional dels tractats internacionals, aprova la seva firma «ad referendum», els remet a les Corts Generals i acorda la manifestació del consentiment d'Espanya per obligar-se mitjançant un tractat internacional.

2. El Govern ha d'aprovar l'Estratègia d'Acció Exterior, els informes anuals d'Acció Exterior, els plans anuals d'Acció Exterior per a la promoció de la Marca España, el Pla director de la cooperació espanyola i els altres instruments de planificació que es considerin necessaris per definir, promoure, desenvolupar i defensar els interessos d'Espanya a l'exterior.

3. Correspon al president del Govern dirigir l'acció del Govern i coordinar les funcions dels seus membres i, en particular, determinar les directrius de política exterior i vetllar pel seu compliment, en l'execució de l'Acció Exterior de l'Estat. En virtut de les seves funcions i sense necessitat de plenipotència, el president del Govern representa Espanya, d'acord amb la Constitució i la normativa vigent, en tots els actes de formalització de tractats internacionals, inclosa la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se per aquests.

4. Els ministres, com a titulars dels seus departaments, dirigeixen i duen a terme l'Acció Exterior de l'Estat en el seu àmbit competencial, d'acord amb els principis rectors que estableix aquesta Llei. Per dur a terme la seva Acció Exterior disposen del Servei Exterior de l'Estat i, particularment, dels òrgans tècnics i unitats administratives a l'exterior que depenguin d'aquests, orgànicament i funcionalment, sense perjudici de les facultats de direcció i coordinació del cap de la missió diplomàtica o representació permanent respectiva.

Els ministres poden representar l'Estat en els actes de formalització d'un tractat, a excepció de la manifestació del consentiment de l'Estat a obligar-se per aquest, mitjançant l'oportuna plenipotència, atorgada pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

5. El ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, en el marc de la direcció superior del Govern i del seu president, planifica i executa la política exterior de l'Estat, i coordina l'Acció Exterior i el Servei Exterior de l'Estat. Així mateix, de conformitat amb la Constitució i les lleis, representa Espanya en tots els actes de formalització de tractats internacionals, inclosa la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se per aquests.

Article 7. *Les Corts Generals.*

1. Les Corts Generals fomenten les relacions d'amistat i col·laboració amb les assemblees parlamentàries i els parlaments d'altres estats, d'acord amb els principis que recull aquesta Llei.

2. El Govern pot sol·licitar la col·laboració de les Corts Generals per a la realització de missions de caràcter parlamentari i per a la participació en reunions parlamentàries internacionals, quan sigui aconsellable per a la defensa dels interessos de l'Estat a l'exterior, en el marc de l'Acció Exterior de l'Estat, o per al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

3. El Defensor del Poble, en la seva qualitat d'institució espanyola per a la promoció i la protecció dels drets humans, exerceix relacions de col·laboració i assistència tècnica amb les institucions nacionals homòlogues d'altres estats i facilita de manera independent el seguiment que periòdicament efectuen les organitzacions internacionals sobre la situació a Espanya dels drets humans.

El Govern pot sol·licitar la col·laboració del Defensor del Poble per a la realització de missions davant els fòrums internacionals de drets humans.

Article 8. *Les Forces Armades.*

1. Les Forces Armades són un pilar bàsic en l'Acció Exterior de l'Estat, garanteixen la seguretat i la defensa d'Espanya i promouen un entorn internacional de pau i seguretat.

2. El Govern ha d'acordar la participació de les Forces Armades en missions internacionals, com a part de l'esforç concertat en l'Acció Exterior de l'Estat, d'acord amb els requisits i els procediments que estableix la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional.

Article 9. *Les forces i cossos de seguretat de l'Estat.*

1. Les forces i cossos de seguretat de l'Estat participen en l'Acció Exterior de l'Estat i, a través de la cooperació policial internacional, promouen el manteniment de la seguretat pública en l'àmbit internacional.

2. El Govern ha d'acordar els termes de la participació de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en missions internacionals, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, sense perjudici de les competències atribuïdes a altres subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat.

Article 10. *El Consell General del Poder Judicial.*

1. El Consell General del Poder Judicial coadjuva en la millora de la cooperació judicial i institucional internacional i actua a l'exterior, en l'exercici de les competències que li atribueixin els tractats internacionals en què Espanya sigui part, les normes de la Unió Europea i les lleis, en els termes que preveu la Llei orgànica del poder judicial i d'acord amb els principis que estableix aquesta Llei.

2. El Govern pot sol·licitar la col·laboració del Consell General del Poder Judicial per a la realització de missions de col·laboració amb altres poders judicials o per participar en reunions internacionals, quan sigui aconsellable per a la defensa dels interessos de l'Estat a l'exterior, en el marc de l'Acció Exterior de l'Estat, o per al millor compliment de les directrius, fins i objectius de la política exterior.

Article 11. *Les comunitats autònomes i entitats que integren l'Administració local.*

1. Les activitats que les comunitats autònomes, les ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local puguin dur a terme a l'exterior en el marc de les competències que els siguin atribuïdes per la Constitució, pels estatuts d'autonomia i les lleis, han de respectar els principis que estableix aquesta Llei i s'han d'adequar a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern.

2. Així mateix, aquestes activitats de les comunitats i ciutats autònomes s'han d'adequar als instruments de planificació de l'Acció Exterior, elaborats i aprovats de conformitat amb el que disposa aquesta Llei i establerts per l'Estat en l'exercici de les seves facultats de coordinació en aquest àmbit, quan defineixin directrius d'actuació pròpies de la política exterior de l'Estat o s'insereixin en l'àmbit de les relacions internacionals d'Espanya.

Les entitats que integren l'Administració local estan subjectes als instruments de planificació de l'Acció Exterior que determinin les seves comunitats autònomes respectives.

3. Les actuacions que es portin a terme en l'exercici de l'Acció Exterior no poden comportar, en cap cas, l'assumpció de la representació de l'Estat a l'exterior, la formalització de tractats internacionals amb altres estats o organitzacions internacionals, la generació, directa o indirecta, d'obligacions o responsabilitats internacionalment exigibles a l'Estat, ni incidir o perjudicar la política exterior que dirigeix el Govern. Correspon en tot cas al Govern establir les mesures i les directrius que regulin i coordinin les activitats a l'exterior de les comunitats autònomes i ciutats autònomes amb l'objecte de garantir el compliment del que disposa aquesta Llei.

4. Les comunitats autònomes, les ciutats autònomes i les entitats que integren l'Administració local poden formalitzar acords internacionals administratius en execució i

concreció d'un tractat internacional quan així ho prevegi el mateix tractat, els atribueixi potestat per a això i versí sobre matèries de la seva competència. Així mateix, poden formalitzar acords no normatius amb els òrgans anàlegs d'altres subjectes de dret internacional, no vinculants jurídicament per als qui els subscriuen, sobre matèries de la seva competència.

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'informar amb caràcter previ i d'acord amb el que disposi la legislació estatal que reguli la seva formalització, dels acords internacionals administratius i dels no normatius que aquestes administracions pretenguin formalitzar amb autoritats o òrgans administratius d'un subjecte de dret internacional. A aquest efecte ha de sol·licitar l'informe dels departaments ministerials competents per raó de la matèria i, en tot cas, del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 12. *De les oficines de les comunitats i ciutats autònomes a l'exterior.*

1. Les comunitats autònomes i les ciutats autònomes han d'informar el Govern de l'establiment d'oficines per a la seva promoció exterior, amb caràcter previ a la seva obertura. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'informar de la proposta, d'acord amb les directrius, els fins i els objectius de la política exterior, l'Estratègia d'Acció Exterior i, en particular, amb el principi d'unitat d'acció a l'exterior.

2. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'informar d'aquesta proposta d'acord amb el principi d'eficiència en la gestió dels recursos públics així com des de la perspectiva de la seva adequació a l'ordre competencial.

3. Quan es tracti d'oficines dedicades a la promoció comercial, s'ha de sol·licitar a més l'informe del Ministeri d'Economia i Competitivitat.

4. El Govern ha d'impulsar la instal·lació d'aquestes oficines dins dels locals del Servei Exterior de l'Estat, quan així ho permetin les disponibilitats d'espai d'aquest Servei, sense que en cap cas la instal·lació esmentada comporti ni la seva integració en el Servei Exterior de l'Estat, ni l'aplicació a les oficines esmentades de la normativa internacional, especialment la recollida en les convencions de Viena sobre relacions diplomàtiques i consulars.

Article 13. *Els organismes públics, les societats estatals, les fundacions i les entitats consorciades.*

1. Els organismes públics, les societats estatals, les fundacions públiques i les entitats consorciades i qualssevol altres entitats vinculades o dependents de les administracions públiques han d'actuar a l'exterior, en l'exercici de les seves funcions i competències respectives, d'acord amb els principis que estableix aquesta Llei i amb subjecció a les directrius, els fins i els objectius de política exterior fixats pel Govern i als instruments de planificació de l'Acció Exterior elaborats i aprovats de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

2. Les entitats esmentades en l'apartat anterior, vinculades o dependents de l'Administració General de l'Estat, han de proporcionar informació al departament ministerial del qual depenguin o al qual estiguin adscrites, sobre les seves actuacions a l'exterior, els fins i objectius d'aquestes, l'adequació a les directrius i documents de planificació i resultats obtinguts, que s'han d'incorporar als informes que periòdicament s'elaborin sobre Acció Exterior de l'Estat, de conformitat amb la normativa vigent.

CAPÍTOL II

Àmbits de l'Acció Exterior de l'Estat

Article 14. *Àmbits de l'Acció Exterior de l'Estat i la seva relació amb la política exterior.*

1. El Govern, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, en virtut de les competències que li atribueix aquesta Llei i en la forma que preveuen els instruments de

planificació que s'hi regulen, ha de vetllar perquè l'acció exterior en els seus diferents àmbits, entre aquests els que s'enumeren en els articles 15 a 32 d'aquesta Llei, es dirigeixi preferentment a les àrees o estats que es considerin prioritaris per al compliment dels objectius de política exterior.

Així mateix, pot instar l'actuació dels òrgans, subjectes i actors en qualssevol altres àmbits que consideri convenients, per a la consecució dels fins de la política exterior.

2. Els diferents departaments ministerials han de participar en un o més àmbits de l'Acció Exterior de l'Estat en funció de les competències que els siguin atribuïdes per les respectives normes d'estructura orgànica.

3. El Govern ha d'informar les comunitats autònomes de les seves iniciatives i propostes quan afectin les seves competències, i aquelles poden sol·licitar dels òrgans del Servei Exterior de l'Estat el suport necessari a les iniciatives autonòmiques en l'àmbit de les seves competències.

4. Les comunitats autònomes han de participar en l'elaboració i l'execució de l'Acció Exterior en l'àmbit de la Unió Europea a través dels mecanismes de cooperació existents, en particular, a través de la Conferència per a afers relacionats amb la Unió Europea.

Article 15. *Acció Exterior en matèria de defensa.*

1. L'actuació de les Forces Armades en l'àmbit internacional s'emmarca en el conjunt de l'Acció Exterior de l'Estat, com a element essencial per garantir la seguretat i la defensa d'Espanya i per contribuir a la projecció internacional d'Espanya i al manteniment de la pau i seguretat internacionals.

2. L'Acció Exterior de l'Estat en matèria de defensa es regeix de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, i la seva normativa de desplegament.

Article 16. *Acció Exterior en matèria de drets humans.*

1. L'Acció Exterior en matèria de drets humans promou l'extensió, el reconeixement i el compliment efectiu dels principis fonamentals defensats per la comunitat internacional d'estats democràtics i reconeguts en la mateixa Constitució espanyola, en la Declaració Universal dels Drets Humans i en els altres pactes i tractats ratificats per Espanya en aquesta matèria, en especial les directrius de drets humans de la Unió Europea.

2. Així mateix, promou la cooperació internacional en matèria de defensa i garantia dels drets humans i per a això disposa del treball de projecció exterior dels òrgans constitucionals.

Article 17. *Acció Exterior en matèria tributària.*

1. L'Acció Exterior en matèria tributària i duanera es dirigeix a facilitar el compliment de les obligacions tributàries i duaneres i a la lluita contra l'evasió i el frau fiscal mitjançant l'extensió de la xarxa de convenis per evitar la doble imposició i acords per a l'intercanvi efectiu d'informació, així com a ampliar i perfeccionar els instruments de cooperació que permetin l'assistència mútua en matèria fiscal en tots els seus àmbits.

2. L'enfortiment de la cooperació internacional en la lluita contra l'evasió i el frau fiscal constitueix igualment un principi específic en matèria tributària de l'acció exterior, i participa activament en les institucions i fòrums internacionals.

3. Així mateix es promou l'assistència tècnica i la formació especialitzada, mitjançant acords específics amb altres estats i organitzacions internacionals, i es persegueix aconseguir una presència adequada en aquestes últimes.

Article 18. *Acció Exterior en matèria de justícia.*

1. L'Acció Exterior en matèria de justícia s'orienta a promoure la cooperació jurídica internacional, singularment en l'àmbit judicial, i la formalització i actualització d'acords internacionals.

2. Així mateix, s'orienta a la formació i enfortiment de la posició espanyola davant les institucions internacionals i de la Unió Europea en l'àmbit de la justícia i de les llibertats públiques.

Article 19. Acció Exterior en matèria de seguretat pública i afers d'interior.

1. L'Acció Exterior en matèria de seguretat pública i afers d'interior es duu a terme mitjançant la cooperació policial internacional, element essencial per a la prevenció i la lluita contra totes les formes de delinqüència organitzada transnacional i el terrorisme, orientada a l'assistència mútua i a la col·laboració amb les institucions responsables de la seguretat pública a l'exterior. Així mateix té per objecte la cooperació amb tercers estats en matèria de formació i assistència tècnica en l'àmbit penitenciari, de protecció civil, de seguretat viària i de polítiques de suport a les víctimes del terrorisme.

2. L'Acció Exterior en matèria de seguretat pública i altres afers d'interior s'orienta a la formació i enfortiment de la posició d'Espanya davant la Unió Europea i les organitzacions internacionals, sense perjudici de les competències atribuïdes a altres subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat i, si s'escau, en coordinació amb aquests.

Article 20. Acció Exterior en matèria econòmica, comercial, financera i de suport a la internacionalització de l'economia espanyola.

L'Acció Exterior en matèria econòmica, comercial, financera i de suport a la internacionalització de l'empresa consisteix en l'execució a l'exterior de la política del Govern en matèria econòmica, de reformes per a la millora de la competitivitat i financera, que inclou també les accions relatives a les institucions financeres internacionals, així com les actuacions encaminades a la internacionalització de l'empresa i l'economia espanyoles.

Article 21. Acció Exterior en matèria de recerca, desenvolupament i innovació.

L'Acció Exterior en matèria de recerca científica, desenvolupament tecnològic i innovació promou la participació dels organismes públics i privats en programes i projectes científics, tecnològics o d'innovació internacionals, xarxes del coneixement i especialment en les iniciatives promogudes per la Unió Europea. Així mateix, promou la mobilitat del personal investigador i la presència en institucions internacionals o estrangeres vinculades a la recerca científica i tècnica i a la innovació.

Article 22. Acció Exterior en matèria d'ocupació i seguretat social.

1. L'Acció Exterior en matèria d'ocupació i seguretat social s'orienta a l'acompliment d'actuacions relacionades amb l'ocupació, les relacions laborals i el sistema de Seguretat Social que afavoreixin els intercanvis, la cooperació i la informació en aquestes matèries, així com l'atenció dels treballadors espanyols i de les empreses espanyoles a l'exterior.

2. La planificació de l'Acció Exterior en matèria d'ocupació i seguretat social té present les iniciatives i les mesures que s'impulsin en el marc de la Unió Europea i des de l'Organització Internacional del Treball i altres organitzacions internacionals i inclou de manera específica els intercanvis en aquestes matèries i la mobilitat d'experts.

Article 23. Acció Exterior en matèria d'emigració i immigració.

1. L'Acció Exterior en matèria d'emigració vetlla especialment per la salvaguarda dels drets econòmics i socials dels treballadors espanyols a l'estranger i orienta la seva política per facilitar-ne el retorn.

2. L'Acció Exterior en matèria d'immigració s'orienta a l'ordenació dels fluxos migratoris cap a Espanya i a reforçar la lluita contra la immigració irregular.

Article 24. Acció Exterior en matèria de cooperació per al desenvolupament.

L'Acció Exterior en matèria de cooperació per al desenvolupament s'orienta a contribuir a l'eradicació de la pobresa, al desenvolupament humà sostenible i al ple exercici dels drets, mitjançant la consolidació dels processos democràtics i l'Estat de dret, la reducció de les desigualtats, el foment dels sistemes de cohesió social, la promoció dels drets de les dones i la igualtat de gènere; i dóna una resposta de qualitat a les crisis humanitàries.

Article 25. Acció Exterior en matèria cultural.

1. L'acció cultural exterior es dirigeix a promoure les diverses manifestacions de la cultura espanyola, a potenciar la internacionalització de les indústries culturals, i a cooperar i fomentar els intercanvis culturals i el coneixement d'Espanya.

2. L'acció cultural exterior atén els objectius establerts en la política cultural i té en compte els compromisos que es deriven de les estratègies europees, les metes establertes en l'àmbit iberoamericà i en la UNESCO. La planificació de les prioritats sectorials i geogràfiques de l'acció cultural exterior s'incorpora als mecanismes d'intercanvi cultural i de mobilitat d'experts.

3. L'Acció Exterior en matèria de cultura facilita la defensa, la promoció i la difusió de les cultures de les nacionalitats i regions que integren la nació espanyola, en el marc que preveu l'article 149.2 de la Constitució espanyola.

Article 26. Acció Exterior en matèria educativa.

1. L'Acció Exterior en matèria educativa s'orienta a la promoció i difusió del castellà i les altres llengües espanyoles, així com a la promoció i l'organització de:

- a) Ensenyaments reglats corresponents a nivells no universitaris del sistema educatiu espanyol.
- b) Currículums mixtos de continguts del sistema educatiu espanyol i dels propis d'altres sistemes educatius.
- c) Programes de suport en el marc de sistemes educatius estrangers per a l'ensenyament de la llengua i cultura espanyoles.
- d) Programes de suport als intercanvis en l'àmbit educatiu.
- e) L'ensenyament no reglat del castellà i de les altres llengües espanyoles, la seva avaluació i certificació.
- f) En general, totes les mesures que puguin contribuir a facilitar als espanyols l'accés a l'educació a l'estranger i a potenciar la projecció de l'educació i la cultura espanyoles a l'exterior.

2. Així mateix, l'Acció Exterior en matèria educativa col·labora amb les estratègies d'internacionalització de les universitats espanyoles.

3. L'acció educativa a l'exterior s'ajusta als objectius que estableix la política educativa, als compromisos que es deriven de les estratègies europees i a les metes establertes en l'àmbit iberoamericà.

4. Tots els programes educatius a l'exterior, així com els mecanismes d'intercanvi educatiu i de mobilitat de professors i alumnes s'inclouen en la planificació de l'acció educativa exterior de manera específica.

Article 27. Acció Exterior en matèria d'esport.

1. L'Acció Exterior en matèria esportiva s'orienta especialment a:

- a) Fomentar els intercanvis institucionals, el patrocini i mecenatge esportiu, la recerca i el desenvolupament tecnològic aplicat a l'esport i la internacionalització de la nostra indústria de l'esport.

b) Promoure la cooperació internacional, amb especial atenció a la formació d'especialistes i experts esportius, a la lluita contra el dopatge, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

c) Cooperar en el manteniment de la seguretat en els espectacles esportius.

2. Així mateix, contribueix al desenvolupament del moviment olímpic i paralímpic i a la difusió dels ideals olímpics.

Article 28. *Acció Exterior en matèria de turisme.*

1. L'Acció Exterior en matèria de turisme s'orienta a la promoció de la imatge d'Espanya com a destinació turística i a la planificació, acompliment, execució i seguiment d'activitats de caràcter promocional del sector turístic espanyol en els mercats internacionals, així com al suport a la comercialització de productes turístics espanyols a l'exterior.

2. Així mateix, aquesta acció inclou l'exercici de les relacions turístiques internacionals tant de caràcter bilateral com amb les organitzacions turístiques internacionals de caràcter multilateral, i el foment de la cooperació turística internacional.

3. L'Acció Exterior en matèria turística inclou l'assistència i la informació a les entitats i empreses turístiques espanyoles en la seva activitat internacional i el suport a la seva implantació a l'exterior.

4. Contribueix especialment a la difusió a l'exterior de la imatge d'Espanya ja que l'acció turística n'és un aspecte decisiu.

Article 29. *Acció Exterior en matèria agrària, alimentària, pesquera i mediambiental.*

L'Acció Exterior en matèria agrària, alimentària, pesquera i mediambiental s'orienta a la promoció dels productes i serveis agroalimentaris i pesquers espanyols, a l'obertura de nous mercats i a la remoció dels obstacles comercials o sanitaris a aquests, i s'ajusta als objectius establerts en la política agroalimentària i pesquera i als compromisos que, si s'escau, es deriven de les estratègies de la Unió Europea, així com a la promoció de l'acció internacional en matèria mediambiental i dels productes i serveis mediambientals espanyols.

Article 30. *Acció Exterior en matèria de canvi climàtic.*

1. L'Acció Exterior en matèria de canvi climàtic promou la formalització de tractats internacionals i l'adopció de normativa internacional que propiciïn un compromís global; impulsa models productius i energètics sostenibles que permetin afrontar les conseqüències d'aquest fenomen, la generació de models energètics sostenibles, usos més eficients de l'energia i la protecció dels ecosistemes vegetals.

2. Igualment, es fomenten els intercanvis, la cooperació internacional, així com l'assistència tècnica especialitzada a altres estats, per al desplegament dels instruments normatius necessaris i la sensibilització a les poblacions en la lluita global contra el canvi climàtic.

Article 31. *Acció Exterior en matèria de salut.*

1. L'Acció Exterior en matèria de salut s'orienta a la protecció de la salut dels ciutadans davant riscos sanitaris transfronterers d'origen humà, animal, alimentari, ambiental o d'altres; a la col·laboració en matèria d'assistència sanitària internacional; a l'activitat d'inspecció en l'àmbit de la sanitat exterior; a la col·laboració en prevenció i promoció de la salut dels ciutadans i a la cooperació en recerca i innovació en matèria sanitària i de formació.

2. La planificació de l'Acció Exterior en matèria de salut té en compte les iniciatives i els compromisos que es deriven de les estratègies que s'impulsin en el marc de la Unió Europea i des de l'Organització Mundial de la Salut i altres organitzacions internacionals i

promou la presència espanyola en els fòrums sanitaris d'aquestes institucions, així com el foment de tractats internacionals, i les activitats de cooperació internacional i de mobilitat d'experts.

Article 32. Acció Exterior en matèria d'energia.

1. L'Acció Exterior en matèria d'energia se centra en la direcció, la coordinació i la gestió dels afers i processos energètics internacionals de caràcter regional i global, així com en la participació en les activitats derivades de la pertinença d'Espanya a organitzacions internacionals i en les derivades de les relacions internacionals tant bilaterals com multilaterals en l'àmbit de la política energètica. En aquest sentit, es presta especial atenció a l'impuls i l'execució de totes les activitats necessàries per al compliment derivat dels compromisos internacionals i programes internacionals de cooperació i assistència tècnica assumits en aquestes matèries i el seu seguiment.

2. Així mateix, impulsa la cooperació internacional amb l'objectiu de millorar la competitivitat del sector, garantir la seguretat de subministrament, i donar lloc així mateix a l'obertura de nous mercats. Per consegüent, aquesta cooperació se centra a dur a terme i fomentar accions encaminades a millorar el manteniment de les relacions multilaterals i bilaterals, tant amb els principals estats subministradors d'energia, com amb els estats clau per fomentar la internacionalització de les empreses espanyoles presents en el sector energètic.

Article 33. Acció Exterior en matèria d'infraestructures, transport i habitatge.

L'Acció Exterior en matèria d'infraestructures i transport s'orienta a millorar els nivells actuals de seguretat, al reforçament de la connectivitat d'Espanya amb l'exterior, a incrementar l'eficiència i sostenibilitat en els diferents modes de transport, i a la internacionalització de les empreses del sector d'infraestructures, transport i construcció. L'Acció Exterior s'ajusta als compromisos que es deriven de la política comuna de transports de la Unió Europea, dels instruments bilaterals, així com dels acords de les organitzacions internacionals dels quals Espanya formi part.

TÍTOL II

Planificació, seguiment i coordinació de l'Acció Exterior

Article 34. Planificació i seguiment de l'Acció Exterior.

1. La planificació i el seguiment de l'Acció Exterior de l'Estat es porta a terme a través de l'Estratègia d'Acció Exterior i l'Informe d'Acció Exterior.

2. En el procés d'elaboració de tots dos instruments participen, en els termes que preveu l'article següent, els òrgans constitucionals, les administracions públiques i els organismes i entitats i institucions que en depenguin, que actuïn a l'exterior.

Article 35. L'Estratègia d'Acció Exterior.

1. L'Estratègia d'Acció Exterior conté l'expressió ordenada, sectorial i geogràfica de les prioritats i els objectius a mitjà termini de l'Acció Exterior, i recull el conjunt d'actuacions dels òrgans, organismes i entitats públiques a l'exterior, les quals dota de coherència interna.

2. L'Estratègia d'Acció Exterior s'elabora, a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, conjuntament amb tots els departaments ministerials. L'Estratègia d'Acció Exterior integra les propostes de tots aquests, partint de les directrius, fins i objectius de la política exterior fixada pel Govern.

3. Així mateix, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació sol·licita i integra, si s'escau, les propostes d'actuació exterior dels òrgans constitucionals, de les comunitats i ciutats autònomes i de les entitats locals. La no-integració de les propostes dels òrgans i

ens que s'esmenten en el paràgraf anterior ha de ser motivada i s'ha de fundar en l'adequació a les directrius, fins i objectius de la política exterior fixats pel Govern.

4. L'Estratègia d'Acció Exterior s'aprova per acord del Consell de Ministres, a iniciativa del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe previ del Consell de Política Exterior, i té una vigència de quatre anys. El Govern la pot aprovar per un període de vigència inferior, quan concorrin circumstàncies que així ho facin necessari o ho aconsellin.

5. Prèviament a la seva aprovació, el Govern ha de remetre l'Estratègia d'Acció Exterior a les Corts Generals per al seu coneixement i debat. El ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de comparèixer, almenys una vegada l'any, a cadascuna de les dues cambres, per fer balanç del compliment de l'Estratègia d'Acció Exterior.

Article 36. *De la promoció de la imatge d'Espanya i de l'acció informativa a l'exterior.*

1. En el procés d'elaboració de l'Estratègia d'Acció Exterior, la Presidència del Govern i els ministeris de la Presidència i d'Afers Exteriors i de Cooperació vetllen per la integració en aquesta de les mesures necessàries, en tots els àmbits sectorials, per a la promoció de la imatge d'Espanya a l'exterior.

2. A aquests efectes, se sol·licita de tots els òrgans, administracions, organismes i entitats que participen en l'elaboració de l'Estratègia d'Acció Exterior una proposta on es defineixin els mitjans, les accions, els instruments i les eines, especialment de diplomàcia pública, que considerin oportuns per a la promoció d'Espanya a l'exterior. Els òrgans, els organismes i les entitats, dependents orgànicament i funcionalment i adscrits als departaments ministerials, presenten les seves propostes a través d'aquests.

3. En els plans d'Acció Exterior per a la promoció de la Marca España que aprovi el Govern es desenvolupen les previsions contingudes en l'Estratègia, a través d'accions concretes, objectius, indicadors i mesures de seguiment i avaluació.

4. Les missions diplomàtiques aporten els elements necessaris per a l'elaboració dels plans anuals. Amb aquesta finalitat prenen en consideració l'opinió i les aportacions dels consells de residents a l'exterior, amb especial referència a la percepció sobre Espanya i a les singularitats culturals, sociològiques i polítiques que hagin de tenir en compte les actuacions per a la promoció d'Espanya en el seu àmbit geogràfic d'actuació respectiu. En aquest sentit, fomenten la col·laboració publicoprivada i la participació de les empreses.

5. El Ministeri de la Presidència, en l'exercici de les seves competències, coordina l'acció informativa exterior del Govern, els serveis informatius del Servei Exterior de l'Estat i la cobertura informativa internacional de l'activitat governamental, sense perjudici de les competències atribuïdes al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació en matèria de promoció de la imatge exterior d'Espanya.

Article 37. *L'Informe anual d'Acció Exterior.*

1. En l'Informe anual d'Acció Exterior es ret compte de l'execució de l'Estratègia d'Acció Exterior, de les actuacions efectuades, dels objectius aconseguits i dels recursos aplicats a la seva consecució. S'elabora a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, conjuntament per tots els departaments ministerials, i amb participació dels organismes i entitats públiques dependents de l'Administració General de l'Estat que actuen a l'exterior, així com de les comunitats i ciutats autònomes i entitats locals.

2. Així mateix, en els informes anuals es ret compte de les modificacions i les adequacions necessàries de les prioritats i els objectius continguts en l'Estratègia d'Acció Exterior, que s'hagin hagut d'efectuar per circumstàncies sobrevingudes i canvis en el context internacional.

3. L'Informe anual d'Acció Exterior s'aprova per acord del Consell de Ministres i es publica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe previ del Consell de Política Exterior. Així mateix, es remet a les Corts Generals, per al seu coneixement.

Article 38. *El Consell de Política Exterior.*

1. El Consell de Política Exterior és l'òrgan col·legiat de suport i assessorament al president del Govern en l'exercici de la seva funció de direcció i coordinació de la política exterior.

2. El Consell de Política Exterior exerceix les competències que li atribueix aquesta Llei i especialment la d'assessorar el president del Govern en l'exercici de la seva competència de vetllar perquè l'Acció Exterior de l'Estat es dugui a terme de conformitat amb els principis que estableix aquesta Llei, i amb subjecció a les directrius, fins i objectius de política exterior fixats pel Govern i al que estableixen els instruments de planificació aprovats de conformitat amb aquesta Llei.

3. Així mateix, i en la manera com s'estableix a l'article següent, el Consell de Política Exterior assessora el president del Govern sobre l'ordenació dels mitjans del Servei Exterior de l'Estat.

Article 39. *El Consell Executiu de Política Exterior.*

1. El Consell Executiu de Política Exterior és l'òrgan col·legiat constituït en el si del Consell de Política Exterior per a l'exercici adequat de les seves competències al qual correspon executar totes les actuacions que se li encarreguin. En particular, pot promoure l'elaboració de plans d'ordenació dels mitjans humans, pressupostaris i materials que conformen el Servei Exterior de l'Estat, que garanteixin una assignació millor dels recursos públics, d'acord amb el principi d'eficàcia i eficiència, i insta els òrgans competents en cada cas a la seva aprovació.

2. Cada dos anys, o en qualsevol moment, quan causes sobrevingudes o canvis en el context exterior ho justifiquin, a iniciativa dels departaments ministerials, el Consell Executiu de Política Exterior elabora un informe, que s'eleva al Ple del Consell de Política Exterior, per assessorar el president del Govern sobre l'adequació del desplegament i estructura de les missions diplomàtiques, representacions permanents i oficines consulars, amb la finalitat de dotar de la màxima eficàcia el Servei Exterior, en el compliment de les directrius, fins i objectius de política exterior i de la màxima eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics, en el marc de l'Estratègia d'Acció Exterior de l'Estat.

Article 40. *Grup d'emergència consular.*

1. Per garantir l'assistència i la protecció necessàries als ciutadans espanyols a l'exterior, el Consell de Política Exterior constitueix en el seu si un grup d'emergència consular, presidit pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, quan es produeixi una situació de crisi bèl·lica, de seguretat, desastre natural, d'emergència sanitària o alimentària o de qualsevol altra índole, que requereixi la coordinació de diferents òrgans i organismes de l'Administració General de l'Estat.

Aquest grup s'ha de constituir quan la situació que afecti els espanyols a l'exterior no sigui objecte d'estudi o gestió per qualsevol altre grup o comissió amb competències específiques en la matèria. En aquest grup s'hi ha d'integrar un representant de la Secretaria d'Estat de Comunicació.

2. El grup ha d'eleva les recomanacions oportunes al president del Govern sobre les mesures i les actuacions que consideri necessàries o convenients per prestar l'assistència i protecció als espanyols afectats.

3. Quan el Govern, en una situació d'emergència consular, decideixi intervenir en operacions d'assistència a l'estranger, que comportin la utilització de recursos pressupostaris de l'Estat, pot exigir el reemborsament de la totalitat o part d'aquests als qui s'hagin exposat voluntàriament a riscos sobre els quals el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació informa en les seves recomanacions de viatge, publicades i actualitzades puntualment, en relació amb les condicions de seguretat en els diferents estats i regions del món.

TÍTOL III

De l'Administració General de l'Estat a l'exterior: el Servei Exterior de l'Estat

Article 41. *Del Servei Exterior de l'Estat.*

1. El Servei Exterior de l'Estat s'integra pels òrgans, unitats administratives, institucions i mitjans humans i materials de l'Administració General de l'Estat que actuen a l'exterior, sota la dependència jeràrquica de l'ambaixador i orgànica i funcional dels departaments ministerials respectius, i sense perjudici d'allò que disposa l'article 45.4.

2. Correspon al Servei Exterior de l'Estat aportar elements d'anàlisi i valoració necessaris perquè el Govern formuli i executi la seva política exterior, dugui a terme la seva Acció Exterior, i coordini la de tots els subjectes de l'Acció Exterior de l'Estat que s'esmenten a l'article 5 d'aquesta Llei; així com promoure i defensar els interessos d'Espanya a l'exterior.

3. Així mateix, li correspon prestar assistència i protecció i facilitar l'exercici dels seus drets als espanyols a l'exterior, prestar assistència a les empreses espanyoles a l'exterior, així com exercir totes les competències que li atribueixin aquesta Llei i la normativa vigent.

4. En l'exercici de les seves funcions, el Servei Exterior de l'Estat actua de conformitat amb les normes del dret intern espanyol, del dret de la Unió Europea, del dret internacional i amb respecte a les lleis dels estats estrangers en què actua.

5. Pel que fa a les peculiaritats de l'àmbit internacional en què duu a terme principalment les seves activitats, es poden establir normes específiques per al Servei Exterior de l'Estat en matèria de gestió de personal, administració i gestió econòmica, contractació pública, seguretat de la informació, defensa en judici de l'Estat a l'exterior i qualssevol altres que siguin necessàries per a l'exercici de les seves funcions.

CAPÍTOL I

Organització del Servei Exterior de l'Estat

Article 42. *De les missions diplomàtiques permanents i la representació permanent davant la Unió Europea i altres organitzacions internacionals.*

1. Les missions diplomàtiques permanents representen Espanya amb aquest caràcter davant un o diversos estats amb els quals té establertes relacions diplomàtiques. Quan una missió representi Espanya davant diversos estats ho fa en règim d'acreditació múltiple i amb residència en un d'aquests.

2. Les representacions permanents representen Espanya amb aquest caràcter davant la Unió Europea o una organització internacional. Tenen el caràcter de representacions d'observació quan Espanya no sigui part de l'organització davant de la qual s'acrediten.

3. Les missions diplomàtiques i representacions permanents exerceixen totes les funcions que els atribueix la normativa vigent, el dret internacional general i els tractats internacionals dels quals Espanya és part i la normativa aplicable a la Unió Europea o l'organització internacional davant de la qual la representació estigui acreditada.

4. En especial, correspon a les missions diplomàtiques permanents:

- a) Representar Espanya davant l'Estat receptor.
- b) Protegir a l'Estat receptor els interessos d'Espanya i els dels seus nacionals dins dels límits permesos pel dret internacional. En els estats on no hi hagi oficines consulars, o n'hi hagi en ciutats diferents d'on radica la missió diplomàtica, les funcions consulars s'exerceixen per aquesta, a través de la seva secció consular.
- c) Negociar amb el govern de l'Estat receptor.
- d) Informar-se de les condicions i de l'evolució dels esdeveniments a l'Estat receptor i traslladar aquesta informació al Govern espanyol.

e) Fomentar les relacions amistoses i desenvolupar les relacions amb l'Estat receptor en tots els àmbits de l'Acció Exterior.

f) Cooperar amb les instàncies de representació exterior de la Unió Europea en la identificació, la defensa i la promoció dels interessos i objectius de la seva Acció Exterior.

5. La creació i supressió de les missions diplomàtiques permanents i representacions permanents es duu a terme mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

6. La creació i supressió dels òrgans tècnics especialitzats a què fa referència l'article 45.3, en tant que suposen la modificació de l'estructura de la missió o representació, es duu a terme per reial decret, a iniciativa del ministeri competent, amb l'informe previ del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

7. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aprova les relacions de llocs de treball de les missions diplomàtiques permanents i representacions permanents, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

Article 43. De les funcions de les missions diplomàtiques i representacions permanents en l'Acció Exterior de l'Estat.

1. Les missions diplomàtiques i representacions permanents executen i duen a terme la política exterior i l'Acció Exterior de l'Estat. A aquests efectes, les directrius, fins i objectius de la política exterior i l'Estratègia d'Acció Exterior vertebraran l'actuació de tots els òrgans i les unitats administratives a l'exterior.

2. Les missions diplomàtiques i les representacions permanents són l'instrument principal per a l'acompliment de l'Acció Exterior de tots els òrgans, organismes i entitats públiques amb projecció exterior. Les instruccions que els diferents òrgans, organismes i entitats traslladin al cap de missió o representació per a l'acompliment de l'Acció Exterior en els seus àmbits respectius, s'han d'ajustar al que preveu l'Estratègia d'Acció Exterior i s'han de cursar a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, sense perjudici d'allò que disposa l'article 45.5 respecte dels òrgans tècnics especialitzats.

Article 44. Comandament de la missió.

1. El comandament de la missió diplomàtica permanent s'exerceix per un ambaixador extraordinari i plenipotenciari, que té la representació i la màxima autoritat d'Espanya davant l'Estat receptor. En el cas de les representacions permanents, s'exerceix per un ambaixador representant permanent. El comandament de la missió també es pot exercir per un encarregat de negocis amb cartes de gabinet.

El Rei acredita, mitjançant les cartes credencials corresponents, els caps de missió diplomàtica i representació permanent. Els encarregats de negocis se'ls acredita mitjançant cartes de gabinet signades pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

2. El cap de missió o representació permanent, orgànicament i funcionalment dependent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, representa el conjunt de l'Administració de l'Estat i exerceix el comandament superior de tot el personal de la missió o representació. Correspon al cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent l'exercici de les funcions que l'article 42.4 atribueix a les missions diplomàtiques i totes les que li atribueixen les lleis, el dret internacional i els tractats internacionals dels quals Espanya és part.

3. Correspon al cap de missió o representació permanent la direcció de la missió diplomàtica o representació permanent, així com la coordinació de l'Acció Exterior i del Servei Exterior de l'Estat a l'Estat o organització d'acreditació, en compliment de les directrius, fins i objectius fixats pel Govern per a la política exterior, i d'acord amb el principi d'unitat d'acció a l'exterior i els altres principis que es recullen a l'article 3 de la

Llei. En l'exercici d'aquestes funcions, proposa al Govern, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, els àmbits d'Acció Exterior que consideri més pertinents o adequats per al compliment dels objectius de política exterior al país o organització d'acreditació.

El cap de la missió diplomàtica o representació permanent informa els membres de la missió o representació dels afers que afectin l'exercici de les seves funcions i rep informació puntual d'aquests sobre les seves activitats. De la mateixa manera, supervisa, coordina i impulsa l'activitat de totes les unitats i els òrgans que integren la missió.

4. Els ambaixadors són designats i cessen per reial decret acordat en Consell de Ministres a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació. Els encarregats de negocis amb cartes de gabinet es designen per ordre del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació. Els ambaixadors extraordinaris i plenipotenciaris, els ambaixadors representants permanents i els encarregats de negocis amb cartes de gabinet es designen entre funcionaris de la carrera diplomàtica en la forma que es determini reglamentàriament, sense perjudici que el Govern, en exercici de la seva potestat discrecional, pugui designar ambaixadors persones no pertanyents a la carrera diplomàtica. La proposta de designació s'ha de fer, en tot cas, atenent criteris de competència professional i experiència, d'acord amb el que estableix l'apartat 10 de l'article 6 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

5. En el cas d'ambaixadors representants permanents davant organitzacions internacionals l'àmbit d'actuació dels quals sigui coincident en tot o en part amb les competències d'algun departament ministerial, la proposta de la seva designació i cessament pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació s'ha de fer amb l'informe previ del departament esmentat.

6. Una vegada designat, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació facilita a cada ambaixador una carta d'instruccions, en la qual es recullen les directrius del Govern, els fins i els objectius de la política exterior cap a l'Estat o organització internacional d'acreditació, així com els fins, els objectius i les directrius de l'Acció Exterior de l'Estat, de conformitat amb l'Estratègia d'Acció Exterior i la informació que se sol·liciti sobre això als departaments, comunitats autònomes i organismes que en depenen.

7. El ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació comunica a la Comissió d'Afers Exteriors del Congrés dels Diputats totes les designacions d'ambaixadors, als efectes de la possible sol·licitud de compareixença per informar els seus membres sobre els objectius de la seva missió, en funció de les directrius rebudes en la seva carta d'instruccions. La Comissió Mixta per a la Unió Europea pot sol·licitar la compareixença de l'ambaixador representant permanent davant la Unió Europea.

8. En els casos de vacant, absència o impossibilitat d'exercici del cap de missió o representació, el comandament de la missió o representació és exercit pel segon comandament i, si no n'hi ha, pel funcionari diplomàtic que presti els seus serveis en la cancelleria diplomàtica i tingui una categoria administrativa més alta o, si té la mateixa categoria, pel de més antiguitat.

Article 45. Organització de la missió diplomàtica o representació permanent.

1. La missió diplomàtica o representació permanent s'integra per:
 - a) El comandament de la missió diplomàtica o de la representació permanent.
 - b) La cancelleria diplomàtica.
 - c) Les conselleries, agregadores, oficines sectorials, oficines econòmiques i comercials, oficines tècniques de cooperació, centres culturals, centres de formació de la cooperació espanyola, així com l'Institut Cervantes.
 - d) Si s'escau, la secció de serveis comuns.
2. La cancelleria diplomàtica exerceix les funcions diplomàtiques, consulars, de cooperació, així com les de naturalesa política i les de representació.

Contribueix al desenvolupament de la resta d'àmbits de l'Acció Exterior, especialment on no actuïn òrgans tècnics especialitzats dels que preveu l'apartat següent.

El comandament de la cancelleria diplomàtica s'exerceix, sota la direcció de l'ambaixador o representant permanent, pel funcionari de la carrera diplomàtica que exerceixi el segon comandament de la missió diplomàtica o de la representació permanent davant organitzacions internacionals. El Consell de Ministres pot designar aquest últim ambaixador representant permanent adjunt en la forma que es determini per reglament.

3. Les conselleries, agregadores, oficines econòmiques i comercials, oficines tècniques de cooperació, oficines sectorials, centres culturals i centres de formació de la cooperació espanyola, i l'Institut Cervantes són òrgans tècnics especialitzats de la missió diplomàtica o representació permanent que, sota la dependència jeràrquica de l'ambaixador, li presten assessorament i suport tècnic i assisteixen aquest i la missió en l'exercici de les seves funcions, en el desenvolupament dels àmbits de l'Acció Exterior, sense perjudici de la seva dependència orgànica i funcional dels seus departaments respectius, als quals correspon la seva organització interna i dotació pressupostària.

4. La secció de serveis comuns, allà on s'estableixi o ampliï, d'acord amb la proposta del Consell Executiu de Política Exterior a l'empara de la disposició addicional sisena, i previ informe favorable del departament del qual depenguin els recursos corresponents, és la unitat administrativa que gestiona els serveis i els recursos compartits per les diferents unitats a què fa referència l'apartat 1, lletres a), b) i c), d'aquest article. La secció de serveis comuns està a càrrec d'un canceller, funcionari de carrera, acreditat com a agregat administratiu davant l'Estat receptor, o en funció de la importància i mida de la missió, per un funcionari del subgrup A1 acreditat com a conseller.

5. Les conselleries i agregadores sectorials i la resta d'òrgans especialitzats s'han de comunicar directament amb els departaments ministerials dels quals depenguin o amb els competents en la matèria de què es tracti, i aquests amb aquelles, i han de mantenir simultàniament informat el cap de la missió diplomàtica o de la representació permanent. Les instruccions que els departaments ministerials donin als seus òrgans tècnics a l'exterior s'han d'ajustar al que preveu l'Estratègia d'Acció Exterior.

Article 46. *Missions diplomàtiques especials i delegacions.*

1. Les missions diplomàtiques especials representen temporalment el Regne d'Espanya davant un o diversos estats, amb el seu consentiment, per a una comesa concreta, o davant un o diversos estats on no hi ha missió diplomàtica permanent o davant el conjunt d'estats, per a una comesa de caràcter especial.

La missió diplomàtica especial es crea a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, mitjançant reial decret en el qual es fixa la seva comesa i els criteris per determinar l'inici i el final de la missió.

El cap de la missió és designat per reial decret aprovat pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb el títol d'ambaixador en missió especial, segons el procediment que preveu l'article 44 per a la designació d'ambaixadors.

2. Les delegacions representen el Regne d'Espanya en un òrgan d'una organització internacional, en una conferència d'estats convocada per una organització internacional o sota els seus auspicis, o en un acte concret organitzat per un tercer Estat per al qual es requereixi conformar una delegació amb caràcter oficial.

Les delegacions estan presidides pels òrgans que tenen la representació de l'Estat a l'exterior: el cap d'Estat, president del Govern o ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació. Quan la delegació s'hagi de presidir pel titular d'un altre òrgan, s'ha d'autoritzar pel Consell de Ministres, mitjançant reial decret, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, quan es tracti de tenir la representació de l'Estat davant un altre Estat, o pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, mitjançant la plenipotència corresponent, per a la representació de l'Estat davant òrgans d'organitzacions internacionals o en conferències internacionals.

Article 47. *De les oficines consulars.*

1. Les oficines consulars són els òrgans de l'Administració General de l'Estat encarregats de l'exercici de les funcions consulars i especialment de prestar assistència i protecció als espanyols a l'exterior. Les oficines consulars exerceixen les funcions que els atribueixen la normativa vigent, el dret internacional i els tractats internacionals dels quals Espanya és part.

2. La creació i supressió de les oficines consulars de carrera i agències consulars es duu a terme mitjançant reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, del qual depenen orgànicament i funcionalment, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

3. En el supòsit d'integració en les oficines consulars d'òrgans tècnics especialitzats anàlegs als esmentats a l'article 45.3 d'aquesta Llei, la seva creació i supressió, quan suposen modificació de l'estructura de l'oficina, es fa per reial decret, a iniciativa conjunta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i del departament competent, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior.

4. El reial decret de creació fixa l'àmbit territorial de la demarcació consular i la seu de l'oficina. Correspon el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aprovar les relacions de llocs de treball per a les oficines consulars, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior. Aquest mateix procediment és aplicable per a la creació i aprovació de l'estructura de les agències consulars dependents d'una oficina consular de carrera.

Article 48. *Classes d'oficines consulars i organització.*

1. Les oficines consulars poden ser de carrera i honoràries. Les primeres poden tenir categoria de consolat general o de consolat i estan dirigides per funcionaris de la carrera diplomàtica. Les segones estan a càrrec de cònsols honoraris i poden ser consolats honoraris o viceconsolats honoraris. La llei, el dret internacional i els tractats dels quals Espanya és part determinen les funcions i les competències de cada tipus d'oficina consular. Les oficines consulars honoràries es creen per ordre del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

2. El cap de l'oficina consular de carrera és designat per ordre del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació entre funcionaris de la carrera diplomàtica i és proveït d'una carta patent o un altre instrument admès pel dret internacional, atorgada per Sa Majestat el Rei amb la ratificació del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, en què constaten, a més del seu nom i categoria personal, la circumscripció consular i la seu de l'oficina a càrrec seu.

3. El cap de l'oficina consular exerceix el comandament i la direcció de tots els serveis i personal de l'oficina consular. Coordina i, per delegació del cap de la missió diplomàtica permanent corresponent, imparteix instruccions a les agències consulars i oficines consulars honoràries establertes en la seva circumscripció. Els cònsols generals exerceixen les mateixes funcions respecte dels consolats de carrera establerts en la seva circumscripció.

4. Les oficines consulars de carrera disposen d'una secció administrativa, a càrrec d'un canceller i, si s'escau, amb les seccions la composició i les funcions de les quals s'estableixin en el seu reial decret de creació. En les oficines consulars o agències consulars en les quals s'integrin oficines sectorials es pot establir també una secció de serveis comuns, que permeti la gestió administrativa integrada dels serveis que es determinin, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

5. Les agències consulars són oficines dependents d'una oficina consular de carrera, creades en localitats diferents d'on s'ubica l'oficina de la qual depenen, amb la finalitat de descentralitzar-ne la gestió, i estan a càrrec d'un funcionari de la carrera diplomàtica. Aquestes agències depenen del consolat general o del consolat en la

demarcació del qual estiguin ubicades i les seves funcions es fixen de comú acord entre Espanya i les autoritats competents de l'Estat receptor, dins dels límits i previsions legals de la normativa internacional aplicable.

6. Els caps de l'oficina consular de carrera ajusten la seva actuació a les instruccions del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i del cap de la missió diplomàtica permanent de la qual depenguin, excepte en matèria de fe pública, registre civil o jurisdicció voluntària, en les quals estan subjectes al que estableix la legislació notarial, registral i processal per a l'exercici d'aquestes funcions i a les resolucions, instruccions i circulars de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Els caps de les oficines consulars poden igualment rebre instruccions dels departaments ministerials corresponents per al desenvolupament d'altres àmbits de l'Acció Exterior, a través del cap de la missió diplomàtica respectiva.

CAPÍTOL II

Del Servei Exterior de l'Estat en el marc de la Unió Europea i de la Comunitat Iberoamericana de Nacions

Article 49. Incorporació a delegacions de la Unió Europea, missions diplomàtiques conjuntes i òrgans tècnics especialitzats conjunts.

1. El Govern, a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, pot acordar amb els òrgans competents de la Unió Europea o dels seus estats membres:

a) La creació de missions diplomàtiques conjuntes amb altres membres de la Unió Europea en tercers estats, especialment en aquells on no hi hagi delegacions de la Unió Europea.

b) La creació d'oficines culturals conjuntes en tercers estats, per difondre els principis i els valors en què es fonamenta la Unió.

c) La creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats, a iniciativa conjunta amb el departament competent per raó de la matèria.

d) La incorporació de funcionaris espanyols a delegacions de la Unió Europea en els estats en què Espanya no tingui missió diplomàtica permanent, a fi que exerceixin determinades funcions del Servei Exterior espanyol.

e) Que funcionaris del Servei Exterior espanyol comparteixin serveis comuns amb les delegacions de la Unió Europea o amb les missions diplomàtiques permanents d'altres estats de la Unió.

2. Les oficines que s'esmenten a les lletres b) i c) de l'apartat anterior s'integren a les delegacions de la Unió Europea, o a la missió diplomàtica espanyola o a la de l'Estat membre amb el qual s'acordi la seva obertura.

En els acords que es formalitzin amb les institucions de la Unió Europea o dels estats membres competents, es concreten les condicions que regeixen aquestes missions i òrgans tècnics especialitzats conjunts.

Article 50. Oficines consulars conjuntes amb estats membres de la Unió Europea.

1. El Govern, a iniciativa del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, pot acordar amb altres membres de la Unió Europea la creació d'oficines consulars conjuntes en tercers estats, així com compartir serveis comuns amb les oficines consulars d'altres estats de la Unió, en particular en matèria de visats Schengen.

2. En els acords que es formalitzin amb les autoritats competents s'hi concreten les condicions que regeixen aquestes oficines.

Article 51. Promoció professional en la Unió Europea i en organitzacions internacionals.

El Govern promou la candidatura de funcionaris espanyols als òrgans corresponents de la Unió Europea i de les organitzacions internacionals de les quals Espanya és part, amb l'ànim d'impulsar la política exterior i de seguretat de la Unió Europea, i el multilateralisme.

Article 52. Creació d'òrgans tècnics especialitzats conjunts en el marc de la Comunitat Iberoamericana de Nacions.

En el marc de la Comunitat Iberoamericana de Nacions, que se sustenta en el diàleg, la solidaritat i l'adopció d'accions concertades, el Govern, a iniciativa conjunta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i del ministeri competent per raó de la matèria, i a proposta del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ del Consell Executiu de Política Exterior, pot acordar amb els òrgans competents dels estats que integren la Comunitat Iberoamericana de Nacions la creació d'oficines sectorials conjuntes en tercers estats, per al desenvolupament d'àmbits específics de l'Acció Exterior.

Així mateix, el Govern promou acords amb els estats de la Comunitat Iberoamericana de Nacions per tal de facilitar la incorporació recíproca de funcionaris dels seus serveis exteriors respectius en les missions diplomàtiques en tercers estats.

En els acords que se subscriuguin amb les autoritats competents, s'hi concreten les condicions que regeixen aquestes missions i oficines sectorials conjuntes.

Article 53. Cimeres iberoamericanes de caps d'Estat i de govern.

En el marc de la Conferència Iberoamericana i les cimeres iberoamericanes de caps d'Estat i govern, el Govern promou la cohesió i cooperació interna en el si d'aquesta, per a la seva projecció internacional, especialment en els seus vincles i relacions amb la Unió Europea.

CAPÍTOL III

Del personal del Servei Exterior

Article 54. De les classes de personal.

1. El personal al servei de l'Administració General de l'Estat a l'exterior s'integra per funcionaris públics i personal laboral.

2. El personal de l'Administració de l'Estat té la consideració de personal del Servei Exterior durant el període de temps en què estiguin destinats i ocupin un lloc de treball en les relacions de llocs de treball de les missions diplomàtiques, consolats, representacions permanents o representacions. En finalitzar la seva destinació s'han de reintegrar a un lloc de treball en el ministeri d'adscripció o en el departament en el qual prestaven serveis abans d'ocupar una plaça en el Servei Exterior de l'Estat, d'acord amb el que disposa la normativa de funció pública, sense que els sigui aplicable la garantia d'assignació d'un nou lloc de treball a la localitat de destinació a l'exterior.

3. En el cas de delegacions de la Unió Europea o missions conjuntes amb estats membres d'aquesta, o organitzacions internacionals o intergovernamentals, només té la consideració de personal del Servei Exterior espanyol el personal que ocupi un lloc de treball de la relació de llocs de treball de l'Administració General de l'Estat i no el que ocupi llocs de treball del Servei Exterior europeu o d'una organització internacional o intergovernamental.

4. El Registre central de personal, dependent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, actua, d'acord amb el seu àmbit registral, com a instrument d'informació per a l'ordenació dels recursos humans de l'Administració General de l'Estat

destinats a l'Acció Exterior de l'Estat, i posa a disposició del Consell Executiu de Política Exterior la informació necessària que hi consta.

Article 55. Dels cossos que integren el Servei Exterior amb funcions atribuïdes en exclusiva.

1. Els funcionaris de la carrera diplomàtica, que se sotmeten a un règim d'obligada mobilitat fora d'Espanya, constitueixen el cos de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, al qual, per la seva preparació específica, li estan encomanades les funcions de naturalesa política, diplomàtiques i consulars, d'acord amb el que estableixen els tractats internacionals en vigor, per la qual cosa els llocs que tinguin atribuïdes les funcions esmentades s'adscriuen amb caràcter exclusiu als funcionaris esmentats.

Els llocs de treball de conseller econòmic i comercial de les oficines econòmiques i comercials són adscrits en exclusiva a funcionaris pertanyents al cos superior de tècnics comercials i economistes de l'Estat, per raó de la seva preparació específica i de les funcions exercides en els llocs esmentats.

2. Les funcions pròpies de la resta de llocs, corresponents als òrgans especialitzats esmentats a l'article 45.3, diferents dels recollits en l'apartat anterior, s'exerceixen pels funcionaris nomenats pel departament ministerial de què depenguin orgànicament i funcionalment, i pot estar reservada la seva cobertura o establerta una determinada preferència per a determinats cossos de funcionaris quan es prevegi així per reglament.

Article 56. Inspecció dels serveis i potestat disciplinària.

1. La inspecció dels serveis del Servei Exterior és la dependent de cada departament ministerial. En determinats supòsits, aquesta pot ser encomanada a la Inspecció General del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, sense perjudici de l'aplicació de la seva normativa específica. Per reglament es determinen la forma i els supòsits en què es poden efectuar aquests encàrrecs.

2. Sense perjudici de la dependència jeràrquica del cap de missió, la potestat disciplinària s'exerceix pel departament de dependència de l'empleat públic.

Article 57. Nomenament, cessament i acreditació del personal del Servei Exterior.

1. Els llocs de treball dels titulars dels quals hagin de ser acreditats com a personal diplomàtic o consular es cobreixen pel procediment de lliure designació, per funcionaris, o pels procediments propis per a la provisió d'aquests per raó de la seva pertinença a un cos amb funcions atribuïdes en exclusiva.

2. El nomenament es fa pel departament de dependència, atenent criteris de competència professional i experiència d'acord amb la seva normativa específica i amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. El seu cessament també és competència del departament corresponent.

3. L'acreditació del personal del Servei Exterior davant l'Estat receptor o davant l'organització internacional, segons els casos, correspon al ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Article 58. De la formació del personal del Servei Exterior de l'Estat.

1. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, en col·laboració amb els altres departaments, promou una formació continuada del personal del Servei Exterior de l'Estat, que serveixi per millorar l'exercici de les seves funcions, per prestar als ciutadans un servei públic eficient i de qualitat i per promoure la carrera professional.

2. L'Escola Diplomàtica, dependent del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, és centre de formació del personal del Servei Exterior de l'Estat i promou la capacitació del personal esmentat en matèries pròpies d'aquest Servei.

3. L'Escola Diplomàtica és, a més, el centre de formació principal dels funcionaris de la carrera diplomàtica, i en la manera com es determini per reglament, imparteix els cursos i les matèries necessàries per facilitar la formació contínua necessària per a la promoció professional dels funcionaris esmentats, en particular, en les àrees de relacions exteriors, diplomàtiques, consulars i de cooperació que imparteix en col·laboració amb l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

4. L'Escola Diplomàtica estableix, a través dels oportuns convenis de col·laboració o instruments que preveu la legislació, els mecanismes per col·laborar amb altres centres formatius, públics i privats, espanyols i estrangers, que permeti articular una oferta formativa àmplia, garantir una formació de qualitat i proveir titulacions de referència en matèria de relacions internacionals.

5. L'Escola Diplomàtica manté vincles amb les escoles i els centres similars d'altres estats, especialment de l'àmbit iberoamericà, als efectes d'afavorir intercanvis de professors i alumnes, i pot impartir cursos específics per al perfeccionament o especialització de funcionaris d'altres serveis exteriors.

6. L'ICEX Espanya Exportació i Inversions, a través del Centre d'Estudis Econòmics i Comercials, és centre de formació de l'Administració General d'Estat en matèria d'economia i comerç internacional i d'inversions exteriors i promou la capacitat del personal del Servei Exterior en les matèries pròpies del seu àmbit.

CAPÍTOL IV

Dels familiars dels funcionaris del Servei Exterior

Article 59. *Del suport a les famílies.*

1. En execució de la política del Govern de conciliació de la vida familiar i laboral i en benefici d'un millor exercici de les funcions del Servei Exterior, el Govern estableix les condicions perquè els familiars puguin acompanyar els funcionaris destinats a l'exterior.

2. Els òrgans centrals del Servei Exterior de l'Estat proporcionen a les famílies assistència en la preparació de la seva sortida a l'exterior, en particular en matèria d'informació sobre condicions de vida al país de destinació. Així mateix faciliten l'accés a coneixement d'idiomes i possibilitats de treball per als cònjuges i parelles de fet.

3. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques determina per reglament les condicions en les quals els funcionaris de l'Administració General de l'Estat destinats a l'estranger poden percebre ajudes destinades a proporcionar als seus fills en edat escolar una educació de qualitat comparable a la del sistema públic espanyol.

4. Els funcionaris de l'Administració General de l'Estat destinats a l'estranger i els seus beneficiaris tenen dret que se'ls faciliti l'accés a una cobertura sanitària similar a la que tindrien si estiguessin prestant els seus serveis en el territori espanyol. En cas de pertinença al règim del mutualisme administratiu, l'assistència sanitària a l'estranger es fa de conformitat amb el que disposa la normativa reguladora específica.

Article 60. *Treball dels familiars a l'exterior.*

1. El Govern, mitjançant l'acció del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, fomenta la formalització de tractats internacionals que permetin l'exercici d'activitats remunerades als cònjuges o les seves parelles de fet que acompanyin els funcionaris en la seva destinació a l'exterior.

2. El cònjuge o parella de fet del personal funcionari o laboral al servei de l'Administració General de l'Estat o dels seus organismes dependents que amb motiu de la destinació d'aquests últims a l'exterior traslladi la seva residència a l'estranger i tingui la condició de funcionari o personal laboral de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes i entitats públiques dependents, té preferència, en el cas de concurrència amb altres aspirants i sempre que hi hagi igualtat de mèrits entre ells, per a la cobertura de llocs de treball ja existents en l'Administració General de l'Estat i els seus organismes

dependents a l'exterior. En el cas de llocs de treball coberts mitjançant un contracte laboral, la durada d'aquest contracte queda supeditada a la permanència del cònjuge o parella de fet en la destinació a l'exterior.

Disposició addicional primera. *Estratègia d'acció exterior de l'Estat.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'elevat al Consell de Ministres la proposta de l'Estratègia d'Acció Exterior de l'Estat per al període 2013-2017, elaborada d'acord amb el que disposa l'article 35 d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona. *Informe anual d'Acció Exterior.*

En el primer trimestre de l'any següent a l'aprovació de l'Estratègia d'Acció Exterior de l'Estat, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha d'elevat el primer Informe d'Acció Exterior per a la seva aprovació pel Consell de Ministres.

Disposició addicional tercera. *Informe sobre el desplegament del Servei Exterior de l'Estat.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu de Política Exterior ha d'elaborar l'informe sobre la situació dels immobles i dels mitjans materials i personals de les unitats administratives i institucions a l'exterior dependents de l'Administració General de l'Estat, així com sobre l'adequació del desplegament del Servei Exterior de l'Estat, que preveu l'article 39 d'aquesta Llei.

Disposició addicional quarta. *Informe sobre el personal laboral a l'exterior.*

En el termini de dotze mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, prèvia consulta amb els departaments ministerials amb personal laboral a l'exterior, ha d'elaborar un informe sobre la situació, les condicions i el règim aplicable del personal laboral a l'exterior, a fi d'optimitzar i ordenar la gestió dels recursos humans a l'exterior de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics. Per a l'elaboració de l'informe, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot sol·licitar la col·laboració dels departaments ministerials afectats.

Disposició addicional cinquena. *Informe sobre situació dels cònjuges o parelles de fet del personal funcionari o laboral desplaçat.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'elaborar un informe sobre la situació dels cònjuges o parelles de fet del personal funcionari o laboral desplaçat, que no tingui la condició d'empleat públic, respecte del seu possible accés a cobertura de llocs de treball existents en l'Administració General de l'Estat i els seus organismes dependents a l'exterior.

Així mateix, ha d'elaborar un informe sobre la possibilitat que els cònjuges o parelles de fet del personal funcionari o laboral desplaçat esmentat puguin mantenir els drets adquirits o en curs d'adquisició en matèria d'antiguitat, pensions i drets passius del sistema espanyol de seguretat social i, en conseqüència, abonar voluntàriament les cotitzacions corresponents a períodes anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional sisena. *Eficiència i estalvi en el Servei Exterior de l'Estat.*

1. D'acord amb el principi d'eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics a què fa referència l'article 7.2 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, la gestió de les unitats administratives i institucions de les administracions públiques a l'exterior està orientada per l'eficàcia,

l'eficiència, l'economia i la qualitat, i amb aquest fi s'apliquen polítiques de racionalització de la despesa i de millora de la gestió del sector públic.

En particular, a l'Estat, tant els plans d'ordenació de mitjans l'elaboració dels quals es promogui pel Consell Executiu com l'informe sobre el desplegament del Servei Exterior als quals fa referència l'article 39 d'aquesta Llei s'han d'orientar i han de respondre als principis esmentats.

2. La gestió dels edificis administratius de l'Estat a l'exterior s'efectua de conformitat amb els principis de:

- a) Planificació global i integrada de les necessitats d'immobles d'ús administratiu.
- b) Optimització del nombre d'edificis ocupats, primant la utilització de seus comunes que agrupin les unitats pertanyents als diferents departaments i organismes amb presència a l'exterior i procurant la reducció del nombre d'arrendaments quan sigui possible d'acord amb les necessitats del servei.
- c) Rendibilitat de les inversions en immobles, procurant la màxima productivitat dels serveis administratius que s'hi ubiquin.

A aquests efectes, el Consell Executiu de Política Exterior, previ estudi de la situació dels edificis a l'exterior, pot presentar propostes, tant generals com concretes, d'utilització d'aquests recursos immobiliaris de l'Estat als efectes que el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, amb l'informe previ de la Comissió de Coordinació Financera d'Actuacions Immobiliàries i Patrimonials, pugui fixar els criteris d'actuació corresponents.

3. Els departaments ministerials integrats en una mateixa seu contribueixen al seu finançament en els termes que estableixin els protocols o convenis de col·laboració corresponents i de conformitat amb els mecanismes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

4. En compliment del principi que assenyala l'apartat 1 d'aquesta disposició es promou la integració en els immobles de l'Estat de les unitats o serveis a l'exterior de comunitats autònomes, entitats locals o organismes i ens dependents d'aquestes, així com la seva adhesió als esquemes de centralització de contractació i despesa a l'exterior a través de qualssevol dels mecanismes i procediments que preveu la legislació vigent.

Disposició addicional setena. *Règim de les Forces Armades.*

Ateses les característiques especials de les Forces Armades, de disciplina, jerarquia i unitat, les previsions del títol III d'aquesta Llei s'apliquen sense detriment del que disposa la Llei orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la defensa nacional, així com la Llei orgànica 9/2011, de 27 de juliol, de drets i deures dels membres de les Forces Armades, la Llei orgànica 8/1998, de 2 de desembre, de règim disciplinari de les Forces Armades, la Llei orgànica 13/1985, de 9 de desembre, del Codi penal militar, la Llei 39/2007, de 19 de novembre, de la carrera militar, i les reials ordenances per a les Forces Armades, aprovades pel Reial decret 96/2009, de 6 de febrer.

Disposició addicional vuitena. *Exclusió dels centres educatius de titularitat pública i centres assistencials a l'exterior.*

Les disposicions que conté el títol III relatiu al Servei Exterior de l'Estat no són aplicables als centres educatius de titularitat pública a l'estranger, ni als centres assistencials de l'Institut Social de la Marina a l'exterior, que es regeixen per la seva pròpia normativa.

Disposició addicional novena. *L'Institut Cervantes.*

L'Institut Cervantes contribueix a la difusió de la cultura i de la llengua a l'exterior, en coordinació amb els altres òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i en col·laboració amb les comunitats autònomes, sense perjudici de la promoció de les altres llengües espanyoles cooficials.

Disposició addicional desena. *Nomenament i cessament del personal de la representació permanent d'Espanya davant la Unió Europea.*

El nomenament i el cessament del personal de la representació permanent d'Espanya davant la Unió Europea es porta a terme de conformitat amb el que estableix l'article 4 del Reial decret 260/1986, de 17 de gener, pel qual es crea la representació permanent d'Espanya davant les comunitats europees.

Disposició addicional onzena. *Prestació de serveis de funcionaris de l'Administració General de l'Estat.*

El Govern, a través dels ministeris competents per raó de la matèria i previ informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, pot subscriure, amb les comunitats autònomes i les ciutats autònomes que així ho sol·licitin, convenis de col·laboració per establir les condicions en les quals es pot produir la prestació de servei en aquelles per part de funcionaris de l'Administració General de l'Estat que, per la seva preparació específica, tinguin assignades les funcions relacionades amb les matèries afectades.

Aquesta prestació de serveis és per a l'assistència i suport a aquelles en matèria d'actuacions en el marc de les seves competències amb projecció exterior i de conformitat amb els procediments de mobilitat o de provisió de llocs de treball que preveu la normativa de funció pública.

Disposició addicional dotzena. *Prestació de serveis per funcionaris en el Servei Europeu d'Acció Exterior.*

El Govern ha d'adoptar les mesures apropiades per garantir les oportunitats que el Servei Europeu d'Acció Exterior ofereix al personal que presti o hagi prestat servei en el Servei Exterior de l'Estat, i per facilitar-ne l'accés i incorporació a aquest.

Disposició addicional tretzena. *Modificació de l'Estatut de l'Escola Diplomàtica.*

El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques han d'analitzar la viabilitat de la transformació de l'Estatut de l'Escola Diplomàtica per a la seva configuració com un centre de formació que pugui obtenir recursos derivats de l'activitat formativa que constitueix el seu objecte.

Disposició addicional catorzena. *No-increment de despesa pública.*

Les mesures que inclou aquesta Llei no poden suposar cap increment ni de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses del conjunt del personal del Servei Exterior i prèviament a la seva aplicació han de rebre l'informe de la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques.

Disposició addicional quinzena. *Assistència a nous emigrants.*

Les missions diplomàtiques i oficines consulars assumeixen com un dels seus objectius prioritaris l'atenció als nous emigrants espanyols, especialment en els estats on hi hagi un flux més gran d'arribades, amb la finalitat de facilitar tant la seva integració laboral i personal al país d'acollida, com de facilitar, en la mesura que sigui possible, el retorn a Espanya als immigrants que vulguin tornar.

Per a això, en les seves relacions amb el Govern i les diferents administracions de l'Estat on radiquin, han d'efectuar una planificació sistemàtica de contactes i relacions que abordin la situació laboral i social d'aquest col·lectiu, i han d'afavorir, entre altres mesures, la seva inclusió en programes de suport ja existents o instar les actuacions que els puguin afavorir, relacionades amb l'habitatge, els cursos de llengües i les oportunitats de treball. En la seva relació directa amb els nous emigrants, han de procurar adequar els

seus horaris d'atenció i potenciar canals de comunicació electrònics que millorin la tasca d'assistència i protecció a aquests ciutadans.

Disposició addicional setzena. *Requisits per a la realització de traduccions i interpretacions de caràcter oficial.*

Les traduccions i interpretacions d'una llengua estrangera al castellà i viceversa únicament tenen caràcter oficial si s'han efectuat per qui tingui el títol de traductor-intèrpret jurat que atorga el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació. Els requisits per a l'atorgament d'aquest títol, així com la resta d'elements que conformen el seu règim jurídic, es despleguen per reglament. En tot cas, per a l'atorgament d'aquest títol és necessari tenir un títol de grau o equivalent.

El caràcter oficial d'una traducció o interpretació comporta que aquesta pugui ser aportada davant òrgans judicials i administratius en els termes que es determinin per reglament.

El traductor-intèrpret jurat certifica amb el seva signatura i segell la fidelitat i l'exactitud de la traducció i interpretació.

La traducció i interpretació que faci un traductor-intèrpret jurat, la pot revisar l'Oficina d'Interpretació de Llengües del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació a sol·licitud del titular de l'òrgan administratiu, judicial, registre o autoritat competent davant de qui és present.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa la present Llei i, en particular, el Reial decret 632/1987, de 8 de maig, sobre organització de l'Administració de l'Estat a l'exterior.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.*

U. Se suprimeix la referència que els apartats 1 i 3 de l'article 8; 2 i 3 de l'article 15; article 16; apartat 3 de l'article 19; apartat 3 de l'article 22; apartat 2.c) de l'article 23; i apartat 2 de l'article 24 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, fan al Pla anual o plans anuals.

Dos. Els preceptes esmentats queden redactats en els termes següents:

«Article 8. *Planificació.*

1. La política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament de l'Administració General de l'Estat s'estableix a través de plans directors.

2. El Pla director, element bàsic de la planificació de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament de l'Administració General de l'Estat, s'ha de formular quadrienalment i ha de contenir les línies generals i les directrius bàsiques de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament, i assenyalar els objectius i les prioritats, així com els recursos pressupostaris indicatius que han d'orientar l'actuació de la cooperació espanyola durant aquest període, i ha d'incorporar els documents d'estratègia relatius a cada sector de la cooperació, zona geogràfica i països que siguin objecte preferent de la cooperació.

Article 15. *El Congrés dels Diputats.*

2. Les Corts Generals debaten anualment, en la forma i manera que es determini i a proposta i iniciativa del Govern, la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament i informen la comunicació anual referent a l'execució del Pla director i l'informe anual d'avaluació, d'acord amb el que disposin els reglaments de les cambres.

3. Es constitueix una Comissió Parlamentària de Cooperació Internacional per al Desenvolupament al Congrés dels Diputats i al Senat, de conformitat amb el que disposin els reglaments de les cambres. Aquesta Comissió ha de ser informada pel Govern del nivell d'execució i el grau de compliment dels programes, projectes i accions compresos en el Pla director i ha de rebre compte de l'avaluació de la cooperació, així com dels resultats de l'exercici precedent.

Article 16. *El Govern.*

El Govern defineix i dirigeix la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament.

A proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, el Govern aprova el Pla director.

Article 19. *La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica (SECIPI).*

3. La Secretaria d'Estat per a la Cooperació Internacional i per a Iberoamèrica, previ dictamen del Consell de Cooperació al Desenvolupament i de la Comissió Interterritorial de Cooperació, formula la proposta del Pla director, així com la definició de les prioritats territorials i sectorials a què fa referència l'article 5.

Article 22. *El Consell de Cooperació al Desenvolupament.*

3. El Consell de Cooperació al Desenvolupament ha d'informar de la proposta del Pla director i de la comunicació anual referent a l'execució del Pla director i ha de conèixer els resultats i l'avaluació de la cooperació.

Article 23. *La Comissió Interterritorial de Cooperació per al Desenvolupament.*

2. Les funcions de la Comissió s'orienten a promoure els objectius següents:

c) La participació de les administracions públiques en la formació del Pla director així com en la definició de les seves prioritats.

Article 24. *La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.*

2. La Comissió Interministerial de Cooperació Internacional, previ dictamen del Congrés dels Diputats i del Senat, ha de sotmetre a l'aprovació del Govern, a través del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, les propostes del Pla director i ha de conèixer els resultats i l'avaluació de la cooperació.»

Tres. L'article 25 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, queda redactat en els termes següents:

«Article 25. *L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (AECID).*

1. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, agència estatal adscrita al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, té per objecte el foment, la gestió i l'execució de les polítiques públiques de cooperació internacional per al desenvolupament, sense perjudici de les competències assignades a altres departaments ministerials.

2. El personal al servei de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament està integrat per funcionaris públics i personal sotmès a dret laboral.

3. Els funcionaris de les diferents administracions públiques que passin a prestar els seus serveis a l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament queden en la situació administrativa que correspongui d'acord

amb les normes aplicables a la seva situació de procedència. El sistema de cobertura de destinacions per part del personal funcionari inclou mesures que tendeixin a afavorir la seva especialització en tasques de cooperació.

4. Els fins, les funcions, l'organització i el funcionament de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament s'estableixen en el seu Estatut, en el marc del que disposa la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels serveis públics.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1412/2000, de 21 de juliol, de creació del Consell de Política Exterior.*

U. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1, i s'afegeix un nou apartat 4, a l'article 2 del Reial decret 1412/2000, de 21 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«1. Són membres permanents el president del Govern, el vicepresident del Govern i el ministre de la Presidència, i els ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Justícia, de Defensa, d'Hisenda i Administracions Públiques, de l'Interior, de Foment, d'Educació, Cultura i Esport, d'Ocupació i de Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme, d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'Economia i Competitivitat i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i el director del Gabinet de la Presidència del Govern.

Així mateix, és membre del Consell de Política Exterior l'alt comissionat del Govern per a la Marca España, que participa en les seves reunions únicament quan els afers a tractar afectin el seu àmbit competencial.

2. Es poden convocar, en funció dels afers a tractar, altres membres del Govern.

3. Igualment es poden convocar, en funció dels afers a tractar, autoritats o alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i autoritats o alts càrrecs de les comunitats autònomes i entitats locals.

4. Exerceix les funcions de secretari el director del Departament de Política Internacional i Seguretat del Gabinet del President del Govern.»

Dos. Es modifica l'article 5 del Reial decret 1412/2000, de 21 de juliol, que queda redactat en els termes següents:

«Article 5. *Consell Executiu d'Acció Exterior.*

1. Per a un exercici adequat de les seves competències es crea un Consell Executiu d'Acció Exterior en el Consell de Política Exterior, presidit per la vicepresidenta primera del Govern, que és substituïda, si s'escau, pel ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

2. Els departaments presents en el Consell determinen la seva representació en aquest Consell Executiu d'Acció Exterior. Els representants designats per cada ministeri tenen, com a mínim, la categoria de subsecretari o assimilat.

3. Així mateix, són membres del Consell Executiu d'Acció Exterior el secretari d'Estat de Pressupostos i Despeses, el secretari d'Estat d'Administracions Públiques, el secretari d'Estat de Comunicació i l'alt comissionat del Govern per a la Marca España, que participen en les seves reunions únicament quan els afers a tractar afectin el seu àmbit competencial respectiu.

4. Igualment es poden convocar, en funció dels afers a tractar, autoritats o alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i autoritats o alts càrrecs de les comunitats autònomes i entitats locals.

5. Exerceix les funcions de secretari el director del Departament de Política Internacional i Seguretat del Gabinet del President del Govern.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.*

La Llei 22/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària, es modifica en els termes següents:

L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«1. El restabliment de la unitat familiar de les persones refugiades i beneficiàries de protecció subsidiària es pot garantir mitjançant la concessió, respectivament, del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar, en els supòsits següents:

a) Els ascendents en primer grau que acreditin la dependència i els seus descendents en primer grau que siguin menors d'edat; queda exceptuat el dret a l'extensió familiar en els supòsits de diferent nacionalitat.

Les relacions familiars dels ascendents i descendents s'han d'establir mitjançant les proves científiques que siguin necessàries, en els casos on no es pugui determinar sense dubtes aquesta relació de parentesc.

b) El cònjuge o la persona lligada per una relació d'afectivitat i convivència anàloga, llevat en els supòsits de divorci, separació legal, separació de fet, diferent nacionalitat o concessió de l'estatut de refugiat per raó de gènere, quan en l'expedient de la sol·licitud quedi acreditat que la persona ha patit o tingut temors fundats de patir persecució singularitzada per violència de gènere per part del seu cònjuge o convivent.

c) Un altre adult que sigui responsable del beneficiari de protecció internacional, d'acord amb la legislació espanyola vigent, quan aquest beneficiari sigui un menor no casat.

d) També es pot concedir asil o protecció subsidiària per extensió familiar a altres membres de la família de la persona refugiada o beneficiària de protecció subsidiària sempre que estigui suficientment establerta la dependència respecte d'aquelles i l'existència de convivència prèvia al país d'origen.

2. L'Oficina d'Asil i Refugi tramita les sol·licituds d'extensió familiar presentades. Una vegada instruïdes s'ha de procedir, previ estudi en la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, a elevar la proposta de resolució al ministre de l'Interior, qui ha de resoldre.

3. La resolució per la qual s'acordi la concessió del dret d'asil o de la protecció subsidiària per extensió familiar comporta per als beneficiaris els efectes que preveu l'article 36.

4. En cap cas es concedeix protecció internacional per extensió familiar a les persones que han incorregut en els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 8 i en els articles 9, 11 i 12 d'aquesta Llei.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels articles 149.1.3a, 97 i 149.1.18a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals, direcció de la política exterior i bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris.

Disposició final cinquena. *Desplegament normatiu.*

El Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament de la present Llei.

Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es puguin efectuar al que preveu la disposició final segona es poden dur a terme per reglament, d'acord amb la normativa específica aplicable.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 25 de març de 2014.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
MARIANO RAJOY BREY